

باسمه‌تعالی

پیام تلویزیونی درباره وضعیت بیماری کرونا

۱۴۰۰/۰۵/۲۰

طراحی و تنظیم: پایگاه نُمُو

www.nomov.ir

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

السَّلَامُ عَلٰی الْحَسَنِ وَ عَلٰی عَلِيِّ بْنِ الْحَسَنِ وَ عَلٰی اَوْلَادِ
الْحَسَنِ وَ عَلٰی اَصْحَابِ الْحَسَنِ الَّذِيْنَ بَدَلُوْا مَهْجَمَهُمْ دُوْنَ
الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

قصد سخنرانی ندارم. لازم بود چند نکته‌ی لازم درباره‌ی طغیان
بیماری همه‌گیر کرونا را به مسئولین و به مردم عزیزمان عرض
بکنم.

خب بیماری وحشی طغیان کرده، نه فقط در ایران بلکه در همه‌ی
جهان تقریباً یک دوران طغیانی را دارد می‌گذرانند. طبیعتاً وقتی که
بیماری، ویروس، دشمن شکل جدیدی پیدا میکند، آرایش دفاعی
ما و شیوه‌ی کار ما هم بایستی تغییر پیدا کند؛ او با شیوه‌ی جدیدی
وارد میشود، ما هم بایستی شیوه‌نامه و روشهای جدید و مستحکم
و مواضع محکم را برای مقابله‌ی با این بیماری که امروز یک خطر
عمده است اتخاذ کنیم. و مسئله‌ی بیماری کرونا، به نظر من امروز
مسئله‌ی اوّل کشور است؛ مسئله‌ی فوری و فوری کشور است که
بایستی دنبال بشود.

خب ابتلائات و تلفات حقیقتاً بسیار دردناک است؛ به زبان آسان است لکن در واقع وقتی نگاه کنید، این که در یک روز بیش از پانصد خانواده داغدار بشوند یا ده‌ها هزار نفر در یک روز ابتلا پیدا کنند، چیز کمی است؟ چیز کوچکی است؟ مشکل فقط داغدار شدن نیست که البته بسیار دردناک و مهم است؛ بیمار شدن هم مشکل است؛ اینهایی که بیمار میشوند، مبتلا میشوند، برای دارو، برای درمان، برای آزمایش، برای مشکلات گوناگون چه سختی‌هایی را متحمل میشوند! واقعاً دل هر مسلمانی، دل هر هم‌میهنی وقتی که به این وضع نگاه میکند حقیقتاً میسوزد، آتش میگیرد. بنابراین [ما] وظایفی داریم.

خب خوشبختانه رئیس‌جمهور محترم چند روز قبل از این یک ضرب‌الاجل یک‌هفته‌ای را معین کردند که این بسیار کار خوبی بود برای اینکه همه‌ی مسئولین اهمّیت موضوع را درک کنند و فکر لازم و پیشنهاد لازم را برای تصمیم‌گیری و اقدام بیاورند. و من حالا اینجا عرض میکنم که همه‌ی مسئولین در رأس این ضرب‌الاجل، سر این یک هفته، حتماً با تصمیم قاطع، اقدام خودشان را - هر اقدامی که [تصمیم] گرفته‌اند، هر چه فکر کرده‌اند مصلحت است

و میتوانند انجام بدهند- انجام بدهند و با دقت جوانب قضیه را بسنجند و هر کاری که لازم است انجام بدهند.

من ابتلائات را گفتم که یک طرف قضیه ابتلائات و تلفات و مصیبت‌هایی است که وارد میشود، [اما] این طرف دیگر قضیه هم مسئله‌ی خستگی شدید مجموعه‌های درمانی است؛ این هم حقیقتاً یک نگرانی بزرگی است. در این هوای گرم تابستان، در این بیمارستان‌ها، شب و روز مواجه بودن با این مشکلات حقیقتاً یک مسئله‌ی مهمی است؛ فشارهای جسمی و روحی بر اینها وارد میشود و واقعاً مجموعه‌های درمانی، پزشک، پرستار و امثال اینها دارند جهاد میکنند. بنده حقیقتاً باید از صمیم قلب از اینها تشکر کنم که البتّه تشکر ما اهمّیتی ندارد؛ عمده، تشکر خدای متعال است که شاکرٌ علیم^۱ است و زحمات اینها را میبیند.

چند نکته را من می‌خواهم تذکر بدهم به مسئولین و چند نکته را به مردم. آنچه به مسئولین عرض میکنم این است که در اوّل جریان کرونا، آزمایشهای بیماریابی عمومی رایج شد و این بسیار

۱. حق‌شناس و دانا (برگرفته از قرآن کریم؛ سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۱۵۸)

کار خوبی بود؛ این کار بایستی انجام بگیرد؛ یعنی به معنای حقیقی، هم شبکه‌ی بهداشت، هم کمک بسیج، در این زمینه فعالیت کنند و بتوانند آزمایش تشخیص بیماری را به صورت رایگان، به صورت وسیع برای همه فراهم کنند. امروز برای همه فراهم نیست، مشکلاتی هست، ظاهراً هزینه‌هایی هم برای افراد دارد، برای بعضی هزینه‌های سنگینی هم دارد. جوری باشد که بیماری‌ی و آزمایش‌های مربوط به تشخیص بیماری برای همه‌ی مردم باشد. البته بیمه‌ها باید کمک کنند، دولت هم باید کمک کند که این قضیه پیش برود و انجام بگیرد.

نکته‌ی بعدی مسئله‌ی واکسن است. خب خوشبختانه در داخل، تولید واکسن انجام گرفت و تولید داخلی به نحوی موجب شد که واردات خارجی هم آسان‌تر بشود، همین طور که مسئولین این را بر زبان آوردند و گفتند؛ یعنی مسئله‌ی واردات، این جوری بود که دولت و وزارت بهداشت مبالغی واکسن از بعضی جاها خریده بود - از بعضی کشورها و از این کوآکس^۲ و غیره - و حتی بهای واکسن‌ها را هم پرداخته بود، بدعه‌دی کردند و ندادند. بعد از آنکه واکسن

۲. اتحادیه‌ای بین‌المللی برای تحقق دسترسی برابر تمام نقاط جهان به واکسن کرونا (COVAX)

خودمان وارد بازار شد و مردم شروع کردند به استفاده کردن، این بهتر شد یعنی راه واردات باز شد. به هر حال، هم برای واردات، هم برای تولید داخلی، باید تلاش مضاعف بشود و بتوانند واکسن را هر جور که ممکن است، برای همه‌ی مردم برسانند، [چرا که] میلیون‌ها واکسن بایستی در اختیار قرار بگیرد.

نکته‌ی بعدی مسئله‌ی دارو است که می‌شنویم دارو در داروخانه‌ها یا بیمارستان‌ها نیست یا کم است یا به زحمت به دست می‌آید اما در بازار آزاد با چند برابر قیمت [هست]؛ اگر این معنا راست است، این نشان‌دهنده‌ی مشکل اساسی در شبکه‌ی توزیع است؛ بایستی حتماً با این مسئله برخورد بشود و جلوی آن گرفته بشود. دارو باید در اختیار مردم قرار بگیرد.

یک نکته‌ی بعد مسئله‌ی کمک نیروهای مسلح است. در ماه‌های اوّل و در اوایل کار، نیروهای مسلح - چه ارتش، چه سپاه - بجد وارد شدند و کارهای مهمّی انجام دادند، بسیج [هم] حضور خیلی خوب و قوی‌ای داشت. اگر چه الان هم مشغولند و کارهایی انجام

میدهند، اما به نظر من الان هم هر چه میتوانند بایستی توانشان را در این مسئله مصرف کنند و به کمک مردم بیایند. اینها کارهایی است که مربوط به مسئولین بود و لازم بود. هیچ ملاحظه‌ای نکنند. حالا من در مورد لزوم تعطیلی یا عدم لزوم تعطیلی اظهار نظر نمیکنم، چون مسئله‌ی تخصصی است و بایستی در ستاد ملی کرونا بررسی بشود؛ اما اگر چنانچه به یک نتیجه‌ای رسیدند، آن نتیجه را به طور قاطع بایستی اجرائی و عملی بکنند.

اما در مورد مردم؛ خب مردم عزیزمان مواجه با این حادثه‌ی تلخ و این مشکل هستند لکن بخشی از مشکل ناشی از رعایت نکردن شیوه‌نامه‌ها از سوی عده‌ای از مردم است. یک جاهایی گفته میشود که مقدار ملاحظه‌ی مردم ۴۰ درصد یا ۳۵ درصد است! خب این خیلی کم است؛ مردم باید صد درصد رعایت بکنند. حالا اگر یک تعدادی هم مشکلاتی دارند که نمیتوانند ماسک و فاصله و مانند این چیزها را درست رعایت کنند، لااقل اکثریت قاطع مردم باید این را رعایت بکنند. این مشکلی است که به خود ما برمیگردد؛ ما اگر چنانچه رعایت نکنیم، هم جان خودمان و سلامت خودمان

را به خطر می‌اندازیم، هم سلامت دیگران را، بخصوص نزدیکانمان را و اطرافیان را به خطر می‌اندازیم. بنابراین، بخشی از مشکل ناشی از این عدم رعایتها است. همان حساسیتی را که مردم در ماه‌های اوّل به خرج دادند و واقعاً رعایت کردند، همان حساسیت‌ها را باز هم بایستی مراعات کنند.

این طور که افراد صاحب‌نظر می‌گویند، اگر چنانچه مردم دو سه ماه به خودشان فشار بیاورند و اینها را رعایت کنند، این بیماری فروکش خواهد کرد؛ و مجموعه‌های درمانی هم نفسی میکشند و دستگاه‌ها میتوانند کار را به بهترین وجهی انجام بدهند. و واکنس هم ان‌شاءالله به وضع اطمینان‌بخشی خواهد رسید؛ به توفیق الهی تا چند ماه دیگر ان‌شاءالله واکنس به بهترین وجه در اختیار قرار خواهد گرفت - اگر همّت بشود، که ان‌شاءالله خواهد شد - و آن وقت خطر کم خواهد شد؛ ممکن است ابتلا باشد اما بحران و خطر مرگ‌ومیر و مصیبت‌زده شدن خانواده‌ها دیگر وجود نخواهد داشت و اگر چنانچه [مردم] چند ماه - یک ماه، دو ماه، سه ماه - کامل رعایت بکنند، ان‌شاءالله مشکل کم خواهد شد یا برطرف خواهد شد.

یک مسئله هم، مسئله‌ی مجالس حسینی و مجالس عزای عاشورا است که بسیار مهم است. البته این مجالس مایه‌ی برکت است، مایه‌ی رحمت الهی است، مایه‌ی توجّه برکات الهی به کشور و ملت است؛ ما به این مجالس احتیاج داریم، این مجالس باید باشد منتها با کمال دقت و شدّت بایستی این شیوه‌نامه‌ها مراعات بشود؛ یعنی واقعاً هم مسئولینی که مجالس را ترتیب میدهند، هم آقایان منبری‌ها و وعّاظ یا مدّاحانی که مجلس را اداره میکنند، هم آحاد مردمی که در این مجالس شرکت میکنند، بایستی ملاحظه کنند تا با دقت شیوه‌نامه‌ها رعایت بشود، فاصله‌ها رعایت بشود. نگذارند که این مجالس خدای نکرده وسیله‌ی شیوع بشود تا مخالفین و دشمنان بتوانند این مجالس را طعن کنند و بگویند مجالس حسینی موجب شیوع شد؛ نباید بگذارید یک چنین اتفاقی بیفتد. [این موارد] در این مجالس، بدقت بایستی رعایت بشود. این یک مطلب.

و مطلب بعد هم کمک‌های مردمی است؛ بعضی از مردم حقیقتاً به کمک احتیاج دارند. این نهضت احسان عمومی، نهضت مواسات

که در بخشی از این یک سال و نیم، بخصوص در آن اوایل به بهترین وجهی انجام گرفت و حقیقتاً افراد خیر، افرادی که علاقه‌مند بودند کمک کردند، وارد میدان شدند - چه کمک با جسم خودشان، چه کمک با مال خودشان - و انواع و اقسام کمکها را کردند به افرادی که مستحقّ کمک بودند، بایستی ادامه پیدا کند. باید این نهضت مجدداً اوج بگیرد؛ کسانی هستند که ناچار شغلشان تعطیل میشود - چه تعطیلی باشد، چه نباشد، بعضی از مشاغل واقعاً دچار مشکل تعطیلی است - خب اینها مشکل پیدا میکنند. به نظر من مرکز هم بایستی مساجد باشد؛ میتوان مرکز کمک و همیاری با مردم و احسان و مواسات را در مساجد قرار داد. در هر مسجدی افراد نیازمند ابرومند را - افرادی هستند که واقعاً ابرومندند اما در عین حال نیازمندند - شناسایی کرد، به اینها کمک رساند و مردم میتوانند کمک کنند و کمک هم میکنند. این تذکرات من است.

و تذکر آخر من هم مسئله‌ی دعا و توسّل و تضرّع است. همه‌ی این چیزهایی که گفتیم اسباب و سبب هستند، مسبب‌الاسباب خداوند قادر و حکیم است، که «تَسَبَّبَتْ بِطُفِكَ

الأسباب»^۳ بایستی از خدای متعال درخواست کرد. این مجالس عزاداری هم جای خوبی است، زمینه‌ی خوبی است برای تضرّع، برای توسّل، برای توجّه به پروردگار و خواستن از خدا. دعا کنیم، استغفار کنیم و از خدای متعال لطفش را طلب کنیم؛ ان شاء الله خدای متعال هم لطف خواهد کرد.

ان شاء الله خدا ملّت ایران را مشمول عنایات و الطاف خودش قرار بدهد، و ان شاء الله بزودی ملّت ایران و همه‌ی مؤمنین و همه‌ی انسانها در سراسر جهان را از این بیماری خبیث و پُرمشکل نجات بدهد و شرّ آن را از سرّ آحاد مردم جهان ان شاء الله کم کند.

والسّلام علیکم ورحمة الله و برکاته

۳. صحیفه‌ی سجّادیّه، دعای هفتم